

Miljan Gogić

Istorijski institut Univerziteta Crne Gore /
Historical Institute of University of Montenegro
Bulevar Revolucije 5
ME – 81000 Podgorica
miljan.g@ucg.ac.me

UDK/UDC

93(497.16 Kotor)“13” : 930.2

doi: 10.15291/misc.3616

Stručni rad / *Professional paper*

Primljeno / *Received*: 22. XI. 2021.

NEKOLIKO KOTORSKIH DOKUMENTA IZ DRUGE POLOVINE XIV. VIJEKA

SEVERAL KOTOR DOCUMENTS FROM THE SECOND HALF OF THE 14TH CENTURY

U rukopisnom zborniku poznatom kao Zbornik porodice Bizanti koji se čuva u Arhivu HAZU u Zagrebu nalaze se djelimično oštećeni prepisi nekoliko isprava iz druge polovine XIV. vijeka, nastalih u kotorskoj kancelariji. Isprava od jula 1356. godine odnosi se na podjelu novca između sinova Tripa Buće i regulisanja njegovih dugova. Dokumenta od 14. aprila i 27. jula 1359. godine govore o imovinskim sporovima između Dome Berislavi i Draga Basilijevog Matei. Pitanjem sklapanja braka i bračne imovine bavi se isprava od 20. marta 1362. godine. Isprava od 6. januara 1371. godine tiče se ustupanja prava na imovinu koju je Mlečanin Filip Bareli stekao u Kotoru.

Ključne riječi: Kotor; Tripe Buća; XIV. vijek; notari.

The manuscript collection known as the “Collection of the Bisantis Family” kept in the Archives of the Croatian Academy of Sciences and Arts in Zagreb contains partially damaged transcripts of several documents from the second half of the 14th century, originating from the Kotor office. The document from July 1356 refers to the division of money between the sons of Tryphon Bucchia and regulating his debts. Documents from April 14th and July 27th, 1359 speak of property disputes between Doma Berislavi and Drago Basilius, son of Mathaeus. The document of March 20th, 1362 deals with the issue of marriage and marital property. The document from January 6th, 1371, concerns the assignment of the right to the property that the Venetian Philippo Barelli acquired in Kotor.

Keywords: Kotor; Trypho Bucchia; 14th century; notaries.

Jedan od osnovnih problema sa kojima se suočavaju naučnici koji se bave kotorskom historijom XIV. vijeka jeste, prije svega, nedostatak izvora nastalih u samom Kotoru. Poznato je da je kotorska građa sačuvana djelimično iz prve polovine XIV. vijeka i sa njegovog kraja. Prva sačuvana knjiga kotorskih notara sadrži isprave nastale 1326. – 1335. godine, a druga one nastale 1329. i u razdoblju 1332. – 1337. Po svojoj sadržini one uglavnom obuhvataju privatno-pravne spise, kao i nešto manji broj sudskih isprava.¹ Neobjavljena arhivska građa sa kraja tog vijeka (1395. – 1400.), iz treće knjige kotorskih notara, u najvećoj mjeri sadrži sudske spise, dok su privatno-pravne isprave manje zastupljene.² Takvo stanje izvora često ne dozvoljava značajnije proučavanje društvenih odnosa i života u kotorskoj komuni tog veoma značajnog perioda.³ Zato je svaki novi izvor, pa čak i nešto drukčiji prepis već poznatog dokumenta nastalog u kotorskoj kancelariji tog perioda, možemo reći veoma dragocjen.

Proučavajući građu koja se nalazi u rukopisnom odjeljenju Arhiva HAZU u Zagrebu, u rukopisnom zborniku koji se u nauci obično naziva *Zbornik porodice Bizanti*, pronašli smo prijepise nekoliko malo poznatih isprava nastalih u kotorskoj kancelariji u periodu između 1356. i 1371. godine. Ovaj rukopis sastavio je kotorski pravnik i historičar Antun Bizanti (1683. – 1742.). U njemu se nalazi građa za historiju Kotora od 809. do 1715. godine. Sadrži notarske isprave, odluke gradskih vijeća, dukale, terminacije rektora i providura, vladarske povelje, međunarodne ugovore i fragmente isprava. Dokumenta u njemu su unijeta bez hronološkog i tematskog reda. Zbornik je 1856. godine, prilikom obilaska Dalmacije i Boke, u Kotoru kupio Ivan Kukuljević Sakcinski. Od 1868. godine u vlasništvu je Jugoslovenske akademije znanosti i umjetnosti (danas Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti).⁴

¹ Mayer 1950; Mayer 1980.

² O trećoj knjizi kotorskih notara vidjeti: *Vodič* 1977: 164. Određeni broj isprava iz nje, kao dodatak svojim radovima, dala je prof. dr. Nevenka Bogojević Gluščević sa Pravnog fakulteta u Podgorici (Bogojević Gluščević 1999a; Bogojević Gluščević 2002).

³ Za pregled osnovnih događaja kotorske historije toga perioda vidjeti: *Istorija* 1970.

⁴ AHAZU, *Zbirka, II b 21.*, 311, 312. O ovom rukopisnom zborniku detaljno vidjeti: Kukuljević-Sakcinski 1857; Marinović 1957; Bubalo 2015.

One of the main problems encountered by the researchers who deal with the history of Kotor of the 14th century is, above all, the lack of sources created in Kotor. It is known that the Kotor materials from the first half and the end of the 14th century are only partially preserved. The first preserved book of Kotor notaries contains documents created in 1326 – 1335, and the second book contains those created 1329 and during the period of 1332 – 1337. Their contents generally include private and legal records, and a smaller number of court documents.¹ The unpublished archival materials from the end of that century (1395 – 1400), from the third book of the Kotor notaries, mostly contain court records, while the private and legal records are less represented.² Such state of the sources usually does not allow for a meaningful study of social relations and life in the Kotor community during that very important period.³ It can be said that each new source or even a slightly different transcription of an already known document created in the Kotor office during that period is very valuable.

Through the study of the materials found in the manuscript section of the Archives of the Croatian Academy of Sciences and Arts (hereafter AHAZU) in Zagreb, in the manuscript collection usually known in academic circles as the “Bisantis family collection”, we have found transcriptions of several less-known documents created in the Kotor office in the period between 1356 and 1371. This manuscript was created by the Kotor lawyer and historian Antun Bizanti (1683 – 1742). It contains the materials of the history of Kotor from 809 to 1715. It also contains notary documents, city councilor decrees, ducal decrees, terminations by rectors and *provveditori*, rulers’ charters, international agreements and fragments of documents. The documents are registered in the manuscript without chronological or thematical order. In 1856, the collection was bought in Kotor by Ivan Kukuljević Sakcinski during his tour of Dalmatia and Boka. It has been

¹ Mayer 1950; Mayer 1980.

² For the third book of Kotor notaries see: *Vodič* 1977: 164. A certain number of documents from it, in addition to her works, was given by Prof. Nevenka Bogojević Gluščević from the Faculty of Law in Podgorica (Bogojević Gluščević 1999a; Bogojević Gluščević 2002).

³ For an overview of the basic events of the history of Kotor of that period, see: *Istorija* 1970.

Na početku odjeljka ovog zbornika, gdje su uneseni prijepisi tih isprava, nalazi se sljedeća zabilješka: *Sequentia instrumenta excerpta sunt a quibusdam authenticis in pecora existentibus in Copia magistratus Comunitatis*. Iz tog kratkog zapisa vidi se da je tekst isprava u zbornik unijet sa predložaka koji su bili dostupni sastavljaču rukopisa. Ti predlošci bili su u jako lošem stanju, što je imalo za posledicu da se na nekim mjestima u ispravama tekst nije mogao do kraja pročitati, te su ostale neke praznine, ali se u osnovi može utvrditi njihova osnovna sadržina i kontekst (Sl. 1–2). Uprkos takvom stanju, one su dragocjen izvor za period kotorske istorije u kojem su nastale, prezentujući makar djelić slike svakodnevice Kotora toga perioda.⁵

Od isprava čiji prijepis donosimo, većina je mješavina sudskog i privatnopravnog karaktera. U osnovi njihovog nastanka nalazilo se neko pitanje, odnosno problem za čije je rješavanje bilo neophodno angažovanje sudskih komunalnih organa. Tiču se raznih pitanja: podjele imovine i regulisanja dugova između članova porodice, sporova oko zemljišnih posjeda, imovinsko-bračnih pitanja i nasleđivanja, sticanja imovine i prenošenja prava vlasništva i upravljanja nad njom.

Zahvaljujući tim ispravama bogatiji smo za određena saznanja iz života nekih kotorskih porodica i ličnosti, od kojih su neke poznate i iz drugih izvora. One su svjedočanstvo o pojavama karakterističnim za život jedne srednjovjekovne zajednice. Način na koji je riješeno pitanje podjele imovine i regulisanja dugova među nasleđnicima Tripa Buće jeste primjer nastojanja da svi nasljednici, koliko je moguće, imaju podjednak tretman u rješavanju tog pitanja. Tripe Buća bio je jedan od najistaknutijih Kotorana svog vremena; imao je značajnu ulogu u društvenom i političkom životu prve polovine XIV. vijeka.

⁵ Ovo nije usamljen slučaj da se prilikom proučavanja kotorske istorije naučnici suočavaju sa oštećenim ispravama. U istom zborniku nalazi se dio teksta veoma oštećene kotorske isprave iz 1368. godine. O toj ispravi vidjeti: Bubalo 2008. Najslikovitiji primjer oštećenja isprava koje su donosili kotorski organi tokom XII. i XIII. vijeka jesu isprave koje se nalaze na slobodnim stranicama i marginama osnovnog teksta Pontifikala Kotorske biskupije koji se čuva u Sankt Peterburgu. Gotovo sve isprave koje se u njemu nalaze imaju namjerna oštećenja, učinjena u poznije vrijeme (Gyug 2016).

in the ownership of the Yugoslavian Academy of Arts and Sciences (today The Croatian Academy of Arts and Sciences) since 1868.⁴

The following note is found at the opening section of this collection, which holds transcriptions of these documents: *Sequentia instrumenta excerpta sunt a quibusdam authenticis in pecora existentibus in Copia magistratus Comunitatis*. It is visible from this short note that the text of the document was entered from the templates which were available to the manuscript collector. These templates were in very poor condition, which resulted in the text being illegible in some places in the documents, leaving some gaps, but their basic content and context can be determined (Figs. 1–2). Despite their state, the documents are a valuable source of Kotor's history in the period in which they were created, presenting at least a part of the picture of everyday life in Kotor of that time.⁵

Most of the transcribed documents presented here are a mixture of judicial and private law. There was an issue at the basis of their creation, i.e. a problem which could be solved by necessarily engaging judicial communal bodies. They concern various issues: the division of property and regulation of debts between family members, disputes over land estates, issues of marital property and inheritance, acquisition of property and the transfer of ownership and its management.

Thanks to these documents, we are richer in certain knowledge about the lives of some Kotor families and persons, some of whom are known from other sources. They are a testimony to the phenomena characteristic of the life of a medieval community. Thus, the resolution of the issue of the division of property and settlement of debts among the heirs

⁴ AHAZU, Collection, II b 21., 311, 312. For this manuscript collection see in detail: Kukuljević-Sakcinski 1857; Marinović 1957; Bubalo 2015.

⁵ This is not an isolated case of scientists dealing with damaged documents while studying the history of Kotor. The same collection contains a part of the text of a very damaged Kotor document from 1368. About this document, see: Bubalo 2008. The most vivid example of damaged documents, issued by the Kotor authorities during the 12th and 13th century are documents located on the free pages and margins of the main text of the Pontifical of the Diocese of Kotor kept in St. Petersburg. Almost all the documents in it show intentional damage, done at a later time (Gyug 2016).

Sudije koje se pominju u ispravi istupaju kao arbitri. Njihovo djelovanje u tom svojstvu karakteristično je za rješavanje sporova koji su izbijali između trgovaca. Oni su imali zadatak da, na osnovu pisanih zabilješki, urede pitanje podjele imovine među nasljednicima i načina regulisanja dugova koji su ostali iza umrlog člana porodice. Isprave dalje svjedoče da su kao dokazno sredstvo na sudu u sporu oko imovine, osim pisanih dokumenata, korišćeni usmeni iskazi. Izjava data pred sudom imala je pravnu valjanost ako je bila propraćena zakletvom. Davanje miraza pripadnici kućne posluge bilo je uslovljeno saglasnošću oboje supružnika i propraćeno sastavljanjem isprave koja se u dokumentima nazivala *carta dotis*. Što se tiče dužničko-povjerilačkih odnosa, jedna od posledica neispunjenja odredbi iz založnog ugovora bilo je preuzimanje prava svojine nad zalogom od strane osobe koja je pozajmila novac. Ta osoba imala je mogućnost da na drugu osobu prenosi pravo posjedovanja i upravljanja tom imovinom, kao što je bio slučaj u ispravi. Filip Bareli, koji se javlja kao glavni akter te isprave, bio je istaknuti mletački poslovni čovjek i imao značajnu ulogu u političkim dešavanjima zetskih komuna krajem XIV. vijeka. U ispravama se, kao akteri i komunalni činovnici koji su uzimali učešće prilikom donošenja odluka i njihovog zapisivanja, pominju pripadnici najistaknutijih kotorskih plemićkih porodica kao što su Buća, Matei, Berislavi, Baćei, Biste, Bugoni, Bolica, Basili, Bisanti, Drago, Mekše. Tu su, zatim, bili i pripadnici kotorskog građanstva, ali i stranci koji su kao poslovni ljudi boravili u Kotoru.⁶

Isprave čiji se tekst donosi sastavili su kotorski notari Bartolomej, sin Andrije od Tri Bazilike iz Padove i Filip pokojnog Gentilicija iz Osima. Za Bartolomeja iz Padove zna se da je notarsku dužnost obavljao 1350. – 1356. On je jedini kotorski notar iz XIV. vijeka koji se pominje u Kotorskom statutu.⁷ Što se tiče Filipa iz Osima, o njemu kao notaru govori prvenstveno dubrovačka građa. Na osnovu pomena u njoj zna se da

of Tryphon Bucchia is an example of the effort to ensure that all heirs, as much as possible, have equal treatment in the resolution of that issue. Tryphon Bucchia was one of the most prominent figures of Kotor of his time, and he played a significant role in the social and political life of the first half of the 14th century. The judges mentioned in the document act as arbitrators. Their action in this capacity is characteristic of resolving disputes that have arisen between traders. They had the task, on the basis of written records, to settle the issue of the division of property among the heirs and the manner of settling the debts left behind by the deceased family member. Documents further testify that, in addition to written documents, oral testimony was admitted as evidence in court cases of property dispute. A statement given before a court was legal if it was accompanied by an oath. The bequeathing of dowry to a house maid was conditioned by the consent of both spouses and was accompanied by the creation of a document which was called *carta dotis* in the documents. As far as debtor-creditor relations are concerned, one of the consequences of a non-fulfillment of the provisions of the pledge agreement was the acquisition of ownership rights over the pledge by the person who lent the money. That person had the possibility to transfer the right to own and manage that property to another person, as was the case in the document. Phylippo Barelli, who appears as the main actor in that document, was a prominent Venetian businessman who played a significant role in the political events of the Zeta communes at the end of the 14th century. The documents mention members of the most prominent Kotor noble families, such as Bucchia, Mathei, Berislavi, Bachei, Biste, Bugonis, Bolica, Basili, Bisanti, Dragonis, Mesce, as actors and communal officials who participated in the creation and the recording of decisions. There were also members of the Kotor citizenry and foreigners who had business dealings in Kotor.⁶

The documents, which are available here, were compiled by the Kotor notaries Bartholomeus son of Andreas of the Three Basilicas of Padua and Phylippus of the late Gentilicius of Osimo. Bartholomeus

⁶ Prijepisi isprava u radu daju se hronološkim redom. U zborniku njihov redosljed nešto je drukčiji.

⁷ *Statuta 1616*: 165, 166 (cap. XXX); Fejić 1980: 38, 39.

⁶ The transcripts of the documents in the paper are given in chronological order. In the collection, their order is somewhat different.

je notarsku dužnost u Kotoru obavljao u periodu 1364. – 1371.⁸

Na početku svake isprave daje se regesta, dok se posle teksta donosi odabrana literatura koja se odnosi na ličnosti koje se u njoj pominju, odnosno literatura koja se tiče materije o kojoj se u ispravi govori.

I. ISPRAVA OD JULA 1356. GODINE

Isprava se odnosi na pitanje podjele novca kojeg je Tripe Buća ostavio svojim sinovima Pavlu, Petru, Luki i Dživu, kao i na načine podmirivanja njegovih dugova. Kao sudije arbitri nastupili su Miho Bačei i Jaka Bise. Taj posao imali su da obave na osnovu isprave koju je sastavio kotorski notar Bartolomej 22. februara 1354. godine, testamenta Tripa Buće i podataka iz bilježnice u kojoj je on zapisivao podatke o svojim poslovnim aktivnostima. Pošto su, na osnovu zabilješki u ispravama, sudije konstatovala da novac među sinovima nije podijeljen na jednake djelove, donijeli su odluku o načinu podjele novca, gdje god bude pronađena imovina Tripa Buće, a koja nije bio podijeljena. Drugi dio isprave odnosi se na načine regulisanja dugovanja Tripa Buće između njegovih sinova. Ovu ispravu i sve što je njome uređeno potvrdile su zaklete sudije Gregorije Glimani i Domanja Bolica. Po njihovom ovlaštenju ispravu je sastavio kotorski notar Andea od Tri Bazilike iz Padove.

In Christi nomine. Amen. Anno eiusdem nativitatis millesimo trecentesimo quinquagesimo sexto. Indictione nona, die ... Iulii. Nos Micho Bachei et Jache Bisse iudices arbitri inter Paulum, Petrum, Give et Lucae fratres filios quondam Tryphonis Bucchie super modo executionis sententiae iudicum iuratorum factę manu Bartholomei notarii infrascripti in millesimo trecentesimo quinquagesimo quarto. Indictione septima, die

⁸ *Izvori za istoriju Crne Gore ...*, 2020: registar imena, 367 (Filip Gentilicijev iz Osima); Fejić 1980: 39. U pomenutom izdanju dubrovačke građe, tj. registru, ovom notaru pripisana je isprava od 15. februara 1340. godine za koju stoji da ju je sastavio Gentilis Gentilucijev iz Osima (*Gentilis Gentilutii de Auximo*). Prema trenutno poznatim izvorima, on se kao notar pominje u građi nastaloj u periodu 1333. – 1348. O njemu vidjeti: Fejić 1980: 39.

of Padua is known to have performed his notarial duties in 1350 – 1356. He is the only Kotor notary from the 14th century mentioned in the Kotor Statute.⁷ As for Phylippus from Osimo, primarily the Dubrovnik materials mention him as a notary. Based on the mention in them, it is known that he performed notarial duties in Kotor in the period of 1364 – 1371.⁸

At the beginning of each document there is a regest, and the text is followed by selected references related to the persons mentioned in it, i.e. the literature related to the matter mentioned in the document.

I. DOCUMENT DATED JULY 1356

The document refers to the issue of the distribution of money that Tryphon Bucchia left to his sons Paulus, Petrus, Luce and Give, as well as the settlement of his debts. Miche Bachei and Jache Bise acted as arbitrating judges. They had to do that on the basis of a document drawn up on February 22, 1354 by the Kotor notary Bartholomeus, the will of Tryphon Bucchia and data from a notebook in which he recorded information on his business activities. Since, based on the notes in the documents, the judges stated that the money was not divided into equal parts among the sons, they made a decision on the manner of dividing the money, wherever the property of Tryphon Bucchia was found, which was not divided. The second part of the document refers to the regulation of the debts of Tryphon Bucchia between his sons. This document and everything that was regulated by it was confirmed by the sworn judges Gregorius Glimani and Domagna Bolice. According to their authorization, the document was compiled by the Kotor notary Bartholomeus son of Andreas of the Three Basilicas of Padua.

⁷ *Statuta 1616*: 165, 166 (cap. XXX); Fejić 1980: 38, 39.

⁸ *Izvori za istoriju Crne Gore ...*, 2020: register of names, 367 (Phylippus of Gentilicijev from Osimo); Fejić 1980: 39. In the mentioned edition of the Dubrovnik material, i.e. the register, a document dated 15 February 1340 was attributed to this notary, which states that it was compiled by Gentilis of Gentilucijev from Osimo (*Gentilis Gentilutii de Auximo*). According to currently known sources, he is mentioned as a notary in the materials created in the period 1333 – 1348. About him see: Fejić 1980: 39.

vicissima secunda februarii, qua inventum quod pars Pauli est valoris perperorum duodecim millium et septingenti Venetorum denariorum et pars praenominati Petri est valoris perperorum novem millium et octingentis ... et pars praefati Givę est valoris perperorum novem millium iam dictę monetę, et pars Luce praefati est valoris yperperorum octo millium, et centum dictę monetę secundum nostrum extimationem dilligentius susceptam. Unde nos iudices arbitri praenominati his visis et dilligenter inspectis et examinatis dicimus, sententiamus et arbitramur videndo ... inter eos non esse aequalem ... quod ubicumque inventum fuerit de bonis olim Tryphonis Buchię patris eorum non divisus, quod Petrus praedictus habeat et inde recipiat yperperos duo millia et octingentos; et quod Luce de dictis bonis habeat, et habere debeat ubicumque inventum fuerit de dictis bonis divisus yperperos tres millia et septingentos. Item quod Give habeat de dictis bonis non divisus ubicumque inventum fuerit yperperos quatuor millia et sexcentos secundum tenorem praefatae sententiae dictam sententiam et testamentum p̄dicti Tryphonis Bucchie ratificando, laudando et approbando at quaternum p̄fati Tryphonis Bucchie volentes quod ipsi non possint accipere de debitis nisi tantum quantum scriptum est in quaterno p̄fati Tryphonis Bucchie, et omnes recipiant et habeant de bonis non divisus pro rata secundum quod habere debet solutis de possessionibus de Ragusio et de possessionibus, quę fuerunt tetrache; et si aliquis defficeret p̄dictis fratribus de id, quod habere debeat, secundum quod scriptum est superius, quod omnes tres fratres inter se faciant se equales pro rata saluo quod Paulus minima refundat nec habere debeat de dictis debitis. Et quod si aliquis ex debitoribus de dictis debitis daretur aliquod contrarium, quod Paulus iam dictus cartas firmare super sacramentum in anima dicti Tryphonis patris eorum de tanto quanto in testamento et quaterno dicti Tryphonis continentur. Item volumus nos iudices arbitri praedicti, quod ... omnes p̄dictorum fratrum sint equales, et residuum dividant sicut inventum, videlicet quod Give et Luce de debitis quibus inventi fuerunt sint aequales cum Petro praenominato, et residuum inter se dividant et si dictus Paulus nollet dictas cartas debiti per sacramentum firmare, quod sint super dictum Paulum et bona sua, et de istis debitis volumus, quod Luce habeat yperperos quingentos ... faciendi eum equalem de partibus quibus dimisit mater eius in suo testamento. Pro quibus denariis volumus, quod dictus Luce habeat ... quę est ... Thomę Bugonis. Et nos Gregorius Glimani (sic!)

In Christi nomine. Amen. Anno eiusdem nativitatis millesimo trecentesimo quinquagesimo sexto. Indictione nona, die ... Iulii. Nos Micho Bachei et Jache Bisse iudices arbitri inter Paulum, Petrum, Give et Lucae fratres filios quondam Tryphonis Bucchie super modo executionis sententiae iudicum iuratorum factę manu Bartholomei notarii infrascripti in millesimo trecentesimo quinquagesimo quarto. Indictione septima, die vicissima secunda februarii, qua inventum quod pars Pauli est valoris perperorum duodecim millium et septingenti Venetorum denariorum et pars praenominati Petri est valoris perperorum novem millium et octingentis ... et pars praefati Givę est valoris perperorum novem millium iam dictę monetę, et pars Luce praefati est valoris yperperorum octo millium, et centum dictę monetę secundum nostrum extimationem dilligentius susceptam. Unde nos iudices arbitri praenominati his visis et dilligenter inspectis et examinatis dicimus, sententiamus et arbitramur videndo ... inter eos non esse aequalem ... quod ubicumque inventum fuerit de bonis olim Tryphonis Buchię patris eorum non divisus, quod Petrus praedictus habeat et inde recipiat yperperos duo millia et octingentos; et quod Luce de dictis bonis habeat, et habere debeat ubicumque inventum fuerit de dictis bonis divisus yperperos tres millia et septingentos. Item quod Give habeat de dictis bonis non divisus ubicumque inventum fuerit yperperos quatuor millia et sexcentos secundum tenorem praefatae sententiae dictam sententiam et testamentum p̄dicti Tryphonis Bucchie ratificando, laudando et approbando at quaternum p̄fati Tryphonis Bucchie volentes quod ipsi non possint accipere de debitis nisi tantum quantum scriptum est in quaterno p̄fati Tryphonis Bucchie, et omnes recipiant et habeant de bonis non divisus pro rata secundum quod habere debet solutis de possessionibus de Ragusio et de possessionibus, quę fuerunt tetrache; et si aliquis defficeret p̄dictis fratribus de id, quod habere debeat, secundum quod scriptum est superius, quod omnes tres fratres inter se faciant se equales pro rata saluo quod Paulus minima refundat nec habere debeat de dictis debitis. Et quod si aliquis ex debitoribus de dictis debitis daretur aliquod contrarium, quod Paulus iam dictus cartas firmare super sacramentum in anima dicti Tryphonis patris eorum de tanto quanto in testamento et quaterno dicti Tryphonis continentur. Item volumus nos iudices arbitri praedicti, quod ... omnes p̄dictorum fratrum sint equales, et residuum dividant sicut inventum, videlicet quod Give et Luce de debitis quibus inventi fuerunt sint aequales cum Petro praenominato, et residuum inter se dividant et si dictus Paulus nollet dictas cartas debiti per sacramentum firmare, quod sint

et Domagna Bolice iudices iurati voluntate dictarum partium praedicta omnia per sententiam confirmamus iubentes de hiis fieri ... publicata et similia instrumenta. De quorum iudicum mandato, et ... voluntate ego Bartholomeus Andreae de Tribus Baxilicis de Padua publicus imperiali auctoritate, et nunc communis Cathari iuratus notarius scripsi et publicavi. S. N. (na margini: 1356. Iuio)

(AHAZU, Zbirka, II b 21., 312.)

Literatura: *Statuta* 1616; Nakić 1954; Man-ken 1960; Bogojević-Glušćević 1977; Bogojević-Glušćević 1982; Ćuk 1985; Martinović 2017; Gogić 2020.

II. ISPRAVA OD 14. APRILA 1359. GODINE

Isprava je djelimično oštećena. U pitanju je parnica kojoj su sudile zaklete sudije Drago Sergija Bolice, Jake Biste i Basa Bolica. Njima je Drago Basilijev Mateja tužio sugrađanku Dome Berislavi da mu ona osporava vlasništvo nad posjedom koje je njemu i njegovim ortacima dodijelila kotorska komuna. Dome je pred sudijama izjavila da je ona vlasnik te zemlje, tražeći da se Drago zakune u istinitost svojih navoda. Drago Basilijev Mateja ponovio je da je on te posjede dobio od komune, odbivši da se zakune. Sudije su donijeli presudu da se za potvrdu svojih tvrdnji Drago zakune po Statutu pred drugim sudom, koji će posle njih odmah biti formiran. Ispravu je, po ovlašćenju sudija, sastavio Filip, sin pokojnog Bartolomeja iz Osima, zakleti kotorski notar.

In dei nomine. Amen. Anno domini millesimo trecentesimo quinquagesimo nono, indictione duodecima, die quintadecima Aprilis. Coram nobis Dragone Sergii Basillii quondam Jache Biste et Basse Bolice iuratis iudicibus conquestus est Drago Basillii Mathaei adversus Dome Berislavi dicens: Comunitas Cathari dedit mihi, et meis sociis in parte, et in sorte certas terras supra domum tuam ... et tu ... in meis terris ... dictis terris. Volo ergo quod mihi reddas dictas terras cum introitibus et ... des ... sicut apparet ... ela dicta Dome respondens dixit: Ista terras possideo ... iura ergo in sexta manu sua si sic non est. Et dictus Drago dixit: istas terras dedit mihi Communitas, et ... non sunt, se ... ideo non debeo iurare, quia non est de meo patrimonio,

super dictum Paulum et bona sua, et de istis debitis volumus, quod Luce habeat yperperos quingentos ... faciendi eum equalem de partibus quibus dimisit mater eius in suo testamento. Pro quibus denariis volumus, quod dictus Luce habeat ... que est ... Thomę Bugonis. Et nos Gregorius Glimani (sic!) et Domagna Bolice iudices iurati voluntate dictarum partium praedicta omnia per sententiam confirmamus iubentes de hiis fieri ... publicata et similia instrumenta. De quorum iudicum mandato, et ... voluntate ego Bartholomeus Andreae de Tribus Baxilicis de Padua publicus imperiali auctoritate, et nunc communis Cathari iuratus notarius scripsi et publicavi. S. N. (on the margins: 1356. Iuio)

(AHAZU, Collection, II b 21., 312.)

References: *Statuta* 1616; Nakić 1954; Man-ken 1960; Bogojević-Glušćević 1977; Bogojević-Glušćević 1982; Ćuk 1985; Martinović 2017; Gogić 2020.

II. DOCUMENT DATED 14 APRIL 1359

The document is partially damaged. This is a lawsuit prosecuted by sworn judges Drago of Sergius Bolica, Jache Biste and Basse Bolica. Drago of Basilii Mathaei sued his fellow citizen Dome Berislavi for disputing the ownership of the property granted to him and his associates by the Kotor commune. Dome declared in front of the judges that she was the owner of the land, asking Drago to swear on the truthfulness of his allegations. Drago of Basilii Mathaei reiterated that he had received the property from the commune, refusing to state that under oath. The judges ruled that in order to confirm his claims, Drago had to swear on the Statute before another court, which would be formed immediately after those claims. The document, by the authorization of the judges, was drawn by Phylippus, the son of the late Bartholomeus from Osimo, a sworn Kotor notary.

In dei nomine. Amen. Anno domini millesimo trecentesimo quinquagesimo nono, indictione duodecima, die quintadecima Aprilis. Coram nobis Dragone Sergii Basillii quondam Jache Biste et Basse Bolica iuratis iudicibus conquestus est Drago Basillii Mathaei adversus Dome Berislavi dicens: Comunitas Cathari dedit mihi, et meis sociis in parte, et in sorte certas terras supra domum tuam ... et tu ... in meis terris ... dictis

et si tu es in aliquo aggravata, et tu quaeras Communitatem que dedit mihi istas terras. Et dicta Dome dixit ... Rogo vos dominos iudices, ut cartam non accipiatis mihi patrimonium, et detis in Metochiam, et si aliter, et non paretur firmet eam dictus Drago sicut dixi. Quare nos iudices dicti his auditis et examinatis et inspectatis dicimus per sententiam, quod dictus Drago iuret in sexta manu sua secundum formam Statutorum ad aliam Curiam post nos proxime venturam. De quorum iudicum mandato ego Phylippus quondam Bartholomei (sic!) de Auximo imperiali auctoritate et nunc communis Cathari iuratus notarius scripsi et publicavi. Signum notarii (na margini: 19. Aprilis 1359.)
(AHAZU, Zbirka, II b 21., 311)

Literatura: *Statuta* 1616; Marinović 1957; Bogojević-Gluščević 1992.

III. ISPRAVA OD 27. JULA 1359. GODINE

Dokument je u kotorskoj kancelariji zabilježen 27. jula 1359. godine. Predstavlja zapis o nastavku spora koji se pred kotorskim sudijama vodio između Dome Berislavi i Draga Basilija Matei oko posjeda, o čemu se govori u prethodnoj ispravi. Sudije u ovoj parnici bili su Base Nikole Bizanti, Drago Marka Dragoni i Miha Marina Mekse. Pred njih je došla Dome Berislavi sa presudom od 19. aprila 1359. godine. Dome je pred sudijama zatražila da se Drago zakune u istinitost navoda iz te isprave. Na taj njen zahtjev Drago je pozvao Dome da ona ide i postavi međnike na posjedima gdje njoj odgovara, i izjavljuje da se neće protiviti. Sudije su svojim mišljenjem potvrdile da Drago, kada su u pitanju ti međnici, ne može Domu stalno ometati u uživanju tih posjeda. Dokument je, po ovlaštenju sudija, sastavio Filip, sin pokojnog Gentilicija iz Osima, zakleti kotorski notar.

In dei nomine. Amen. Anno Domini millesimo trecentesimo quinquagesimo (sic!) nono; indictione duodecima, die uicissima septima Julii. Coram nobis Basse Nicole Bisantis, Dragone Marci Dragonis et Miche Marini Mesce (sic!) iurati iudices comparuit Dome Berislavi cum una carta sententię datę per iudices proxime preteritos, scripta manu Phylippi notarii infrascripti in dictis millesimo et indictione, die vero quintodecimo Aprili, in qua sententiataua erat dictę Dome quod Drago Basilii Mathei iuret in sexta manu

terris. Volo ergo quod mihi reddas dictas terras cum introitibus et ... des ... sicut apparet ... ela dicta Dome respondens dixit: Ista terras possideo ... iura ergo in sexta manu sua si sic non est. Et dictus Drago dixit: istas terras dedit mihi Communitas, et ... non sunt, se ... ideo non debeo iurare, quia non est de meo patrimonio, et si tu es in aliquo aggravata, et tu quaeras Communitatem que dedit mihi istas terras. Et dicta Dome dixit ... Rogo vos dominos iudices, ut cartam non accipiatis mihi patrimonium, et detis in Metochiam, et si aliter, et non paretur firmet eam dictus Drago sicut dixi. Quare nos iudices dicti his auditis et examinatis et inspectatis dicimus per sententiam, quod dictus Drago iuret in sexta manu sua secundum formam Statutorum ad aliam Curiam post nos proxime venturam. De quorum iudicum mandato ego Phylippus quondam Bartholomei (sic!) de Auximo imperiali auctoritate et nunc communis Cathari iuratus notarius scripsi et publicavi. Signum notarii (on the margins: 19. Aprilis 1359.)
(AHAZU, Collection, II b 21., 311)

References: *Statuta* 1616; Marinović 1957; Bogojević-Gluščević 1992.

III. DOCUMENT DATED JULY 27, 1359

The document was recorded in the Kotor office on July 27, 1359. It is a record of the continuation of the property dispute held before the Kotor judges between Dome Berislavi and Drago of Basilii Mathaei which is mentioned in the previous document. The judges in this lawsuit were Basse of Nicola Bisantis, Drago of Marco Dragonis and Miche of Marini Mesce. Dome Berislavi came before them with a verdict from April 19, 1359. Before the judges, Dome asked Drago to swear on the truthfulness of the allegations from that document. At her request, Drago invited Dome to go and set up border markers on the properties where it suited her, and he stated that he would not object. In their opinion, the judges confirmed that Drago, when it comes to these border markers, cannot constantly interfere with the Dome's enjoyment of these properties. The document was compiled by Phylippus, the son of the late Gentilicius from Osimo, a sworn Kotor notary, by the authority of the judges.

In dei nomine. Amen. Anno Domini millesimo trecentesimo quinquagesimo (sic!) nono; indictione duodecima, die uicissima septima Julii. Coram nobis Basse Nicole

sua de certis divisionibus terrarum Methochie, prout haec et altra in ipsa sententia plenius continentur, dicens dicto Drago: Iura in sexta manu tua secundum quod sententiatum est mihi per dictam sententiam. Cui dictus Drago dixit: Vadas et ponas signa in dictis terris ubicumque tibi placet in tua bonitate, quia ego contentor. Quę Dome contentauit, et posuit signa incipiendo a teritorio proteuestiarii dirrecte ad uiam de Vodiça, et de suis signis super crucem Jastam in petra. Unde et nos iudices supradicti per sententiam quod sic secundum sententiam posita signa praedicta dictus Drago non possit dictam Domam perpetualiter molestare. De quorum iudicum mandato ego Phylippus quondam Gentilicij de Auximo imperiali auctoritate et nunc communis Cathari iuratus notarius subscripsi et comparavi. Signum notarii. (na margini: 1359. 27. Iuio) (AHAZU, Zbirka, II b 21., 311)

Literatura: *Statuta 1616*; Marinović 1957; Bogojević-Gluščević 1992.

IV. ISPRAVA OD 20. MARTA 1362. GODINE

Dokument je zabilježen 20. marta 1362. godine. Izvjesni Pavle Lukin, čije prezime nije sačuvano, bio je u braku sa Ogreom Medojević. Pred kotorskim organima Pavle daje izjavu kojom daje saglasnost da njegova sluškinja Bude postane zakonita žena. Na ime njenog miraza on daje novac i neke stvari, između ostalog, trideset pet groša i novu izatkanu tuniku. Njegov iskaz, o posjedovanju i primanju stvari potvrdila je njegova žena Ogrea. O tom činu sastavljene su dvije slične isprave u prisustvu zakletih sudija čija imena nijesu sačuvana, kao i auditora Domanje Bolice. Ispravu je zapisao Filip, sin pokojnog Gentilicija, iz Osima, zakleti notar u Kotoru.

In Dei nomine. Amen. Anno domini millesimo trecentesimo sexagesimo secundo, indictione quintadecima, die vicessima Marcii. Ego Paulus Luchę ... contra ho matrimonium cum Ogrea Medoyevich habitatore Cathari, dans sibi famulam meam nomine Budem in uxorem suam legitimam, cum qua do sibi pro dote ypperperos trigintaquinque grossorum qui ad praesens in Cattaro fiunt ... et tunicam de stameto novam ... annullos argenti indoratos. Quę omnia supradicta ego Ogrea praedicta confiteor habuisse et recepisse super me et omnia bona mea secundum consuetudinem civitatis. De hoc autem duae sunt carte similes celebrate

Bisantis, Dragone Marci Dragonis et Miche Marini Mesce (sic !) iurati iudices comparuit Dome Berislau cum una carta sententię datę per iudices proxime preteritos, scripta manu Phylippi notarii infrascripti in dictis millesimo et indictione, die vero quintodecimo Aprili, in qua sententiatua erat dictę Dome quod Drago Basili Mathei iuret in sexta manu sua de certis divisionibus terrarum Methochie, prout haec et altra in ipsa sententia plenius continentur, dicens dicto Drago: Iura in sexta manu tua secundum quod sententiatum est mihi per dictam sententiam. Cui dictus Drago dixit: Vadas et ponas signa in dictis terris ubicumque tibi placet in tua bonitate, quia ego contentor. Quę Dome contentauit, et posuit signa incipiendo a teritorio proteuestiarii dirrecte ad uiam de Vodiça, et de suis signis super crucem Jastam in petra. Unde et nos iudices supradicti per sententiam quod sic secundum sententiam posita signa praedicta dictus Drago non possit dictam Domam perpetualiter molestare. De quorum iudicum mandato ego Phylippus quondam Gentilicij de Auximo imperiali auctoritate et nunc communis Cathari iuratus notarius subscripsi et comparavi. Signum notarii. (on the margins: 1359. 27. Iuio)

(AHAZU, Collection, II b 21., 311)

References: *Statuta 1616*; Marinović 1957; Bogojević-Gluščević 1992.

IV. DOCUMENT DATED MARCH 20, 1362

The document was recorded on March 20, 1362. A certain Paulus of Luche, whose surname has not been preserved, was married to Ogrea Medoyevich. Paulus gave a statement before the Kotor authorities where he gave his consent that his maid Bude becomes a lawful wife. In the name of her dowry, he gave money and some things, including thirty-five groschen and a new woven tunic. His statement, about owning and receiving things, was confirmed by his wife Ogrea. Two similar documents were drawn up about this act in the presence of sworn judges whose names have not been preserved, and in the presence of the auditor Domagna Bolica. The document was written by Phylippus, the son of the late Gentilicij, from Osimo, a sworn notary in Kotor.

In Dei nomine. Amen. Anno domini millesimo trecentesimo sexagesimo secundo, indictione quintadecima, die vicessima Marcii. Ego Paulus Luchę ... contra ho matrimonium cum Ogrea Medoyevich habitatore

Cathari in praesentia iurati iudicis ... et auditoris Dommagne Bolice. Ego Phylippus quondam Gentilicii de Auximo imperiali auctoritate notarius et nunc communis Cathari iuratus notarius his omnibus interfui et rogatus scribere scripsi et publicavi. Signum notarii (na margini: 1362. 20. Marcio)

(AHAZU, Zbirka, II b 21., 312.)

Literatura: *Statuta* 1616; Sindik 1950; Nikezić 1995; Blehova-Čelebić 2002.

V. ISPRAVA OD 6. JANUARA 1371. GODINE

Isprava je sastavljena 6. januara 1371. godine u Kotoru. Tim dokumentom Mlečanin Filip Bareli daje i ustupa svom nasledniku Simu Bolici, sa potpunim pravom upravljanja, imovinu koja je zabilježena u ugovoru o zalaganju 16. maja 1364. godine. Tu založnu ispravu zapisao je kotorski notar Filip, sin pokojnog Gentilicija iz Osima. U njoj je bilo zabilježeno da su Drago Marka Dragonis i Toma Buća, prokurator i Male braće, za iznos od dvije stotine perpera, kao zalog, dali dio kuće koja je pripadala franjevcima, uz saglasnost njihovog bratstva. Kuća se nalazila blizu Škurde. Akt o ustupanju imovine, u prisustvu zakletog sudije Marina Primutija i auditora Nikše sina Junija Bolice, sastavio je kotorski zakleti notar Filip, sin pokojnog Gentilicija iz Osima.

In dei nomine. Amen. Anno domini millesimo trecentesimo septuagesimo primo. Indictione nona. Die sexto Januarii. Ego Philippus Barella de Venetiis do, dono atque concedo haeredi olim Syme Bolice omnem meam plenariam potestatem, quam habeo in ...⁹ publico instrumento oppigneramenti¹⁰ scripto manu Phylippi notarii subscripti in millesimo trecentesimo sexagesimo quarto, indictione prima¹¹, die sextodecimo Madii, in quo continentur inter alia, qualiter Drago Marci Dragonis et Thome Buchii¹², procuratores loci Fratrum Minorum de Cattaro oppignoraverunt¹³, mihi Phylippo Barelli praedicto illam partem

⁹ *Codex diplomaticus XIV* 1916: 304: uno.

¹⁰ *Codex diplomaticus XIV* 1916: 304: appignoracionis.

¹¹ *Codex diplomaticus XIV* 1916: 304: secunda.

¹² *Codex Diplomaticus XIV* 1916: 304: Giue Buch.

¹³ *Codex Diplomaticus XIV* 1916: 304: appignaverunt.

Cathari, dans sibi famulam meam nomine Budem in uxorem suam legitimam, cum qua do sibi pro dote ypperperos trigintaquinque grossorum qui ad praesens in Cattaro fiunt ... et tunicam de stameto novam ... annullos argenti indoratos. Quę omnia supradicta ego Ogrea praedicta confiteor habuisse et recepisse super me et omnia bona mea secundum consuetudinem civitatis. De hoc autem duae sunt carte similes celebrate Cathari in praesentia iurati iudicis ... et auditoris Dommagne Bolica. Ego Phylippus quondam Gentilicii de Auximo imperiali auctoritate notarius et nunc communis Cathari iuratus notarius his omnibus interfui et rogatus scribere scripsi et publicavi. Signum notarii (on the margins: 1362. 20. Marcio)

(AHAZU, Collection, II b 21., 312.)

References: *Statuta* 1616; Sindik 1950; Nikezić 1995; Blehova-Čelebić 2002.

V. DOCUMENT DATED 6 JANUARY 1371

The document was drawn up on January 6, 1371 in Kotor. With this document, the Venetian Phylippo Barelli gives and cedes to his successor Syme Bolica, with the full right of management, the property that was recorded in the pledge agreement of May 16, 1364. This pledge document was written by the Kotor notary Phylippus, the son of the late Gentilicius from Osimo. It was recorded in it that Drago of Marco Dragonis and Thome Bucchia, the procurators of the Friars Minor, gave a part of the house that belonged to the Franciscans, with the consent of their fraternity, as a pledge for the amount of two hundred perpers. The house was located near Škurda. The act on the transfer of property was drawn up by the sworn notary of Kotor Phylippus, the son of the late Gentilicius from Osimo, in the presence of the sworn judge Marinus Primuti and the auditor Nixa, the son of Iunius Bolica.

In dei nomine. Amen. Anno domini millesimo trecentesimo septuagesimo primo. Indictione nona. Die sexto Januarii. Ego Philippus Barella de Venetiis do, dono atque concedo haeredi olim Syme Bolica omnem meam plenariam potestatem, quam habeo in ...⁹ publico instrumento

⁹ *Codex diplomaticus XIV* 1916: 304: uno.

domus de Cataro abita (sic !) Scarde sententiatam¹⁴ conuentui Fratrum praedictorum pro perperis ducentis grossis qui, ad praesens in Cattaro sunt¹⁵, prout ibi¹⁶, et alli in ipso instrumento seriosius continetur, volens ego Phylippus Barelli praedictus, quod haeres dicti olim Syme possit habere, tenere dictam partem domus sive ...¹⁷ dictos perperos ducentos in propria mea prima¹⁸, et ... dicti Cathari oppignorationis de tanto quanto ... meo sacramento ...¹⁹ Actum Cathari in praesentia iurati²⁰ iudices Marini Primuti²¹ et auditoris Nixe quondam²² Iunii Bolicae. Ego Phylippus quondam Gentilicii²³ de Auximo imperiali auctoritate et nunc communis Cathari²⁴ iuratus notarius hiis omnibus interfui rogatus scribere scripsi et publicavi. Signum notarii (na margini: 6. Genuario 1371)

(AHAZU, Zbirka, II b 21., 311; ranije izdanje: *Codex diplomaticus XIV 1916*: 304.)

Literatura: *Statuta 1616*; *Istorija 1970*; Ćuk 1985; Bogojević-Glušćević 1999b; Bogojević-Glušćević 2008.

oppigneramenti¹⁰ scripto manu Phylippi notarii subscrip-ti in millesimo trecentesimo sexagesimo quarto, indictione prima¹¹, die sextodecimo Madii, in quo continentur inter alia, qualiter Drago Marci Dragonis et Thome Buchii¹², procuratores loci Fratrum Minorum de Cattaro oppigno-raverunt¹³, mihi Phylippo Barelli praedicto illam partem domus de Cataro abita (sic !) Scarde sententiatam¹⁴ conuentui Fratrum praedictorum pro perperis ducentis grossis qui, ad praesens in Cattaro sunt¹⁵, prout ibi¹⁶, et alli in ipso instrumento seriosius continetur, volens ego Phylippus Barelli praedictus, quod haeres dicti olim Syme possit habere, tenere dictam partem domus sive ...¹⁷ dictos perperos ducentos in propria mea prima¹⁸, et ... dicti Cathari oppignorationis de tanto quanto ... meo sacramento ...¹⁹ Actum Cathari in praesentia iurati²⁰ iudices Marini Primuti²¹ et auditoris Nixe quondam²² Iunii Bolicae. Ego Phylippus quondam Gentilicii²³ de Auximo imperiali auctoritate et nunc communis Cathari²⁴ iuratus notarius hiis omnibus interfui rogatus scribere scripsi et publicavi. Signum notarii (on the margins 6. Genuario 1371)

(AHAZU, Collection, II b 21., 311; earlier edition: *Codex diplomaticus XIV 1916*: 304.)

References: *Statuta 1616*; *Istorija 1970*; Ćuk 1985; Bogojević-Glušćević 1999b; Bogojević-Glušćević 2008.

¹⁴ *Codex Diplomaticus XIV 1916*: 304: ova riječ je ispuštena [.....].

¹⁵ *Codex Diplomaticus XIV 1916*: 304: fiuntur (!).

¹⁶ *Codex Diplomaticus XIV 1916*: 304: hec.

¹⁷ *Codex Diplomaticus XIV 1916*: 304: exigere.

¹⁸ *Codex Diplomaticus XIV 1916*: 304: persona.

¹⁹ *Codex Diplomaticus XIV 1916*: 304: et ex nunc dictam cartam appignorationis de tanto quanto coactat meo sacramento firme.

²⁰ *Codex Diplomaticus XIV 1916*: 304: inter.

²¹ *Codex Diplomaticus XIV 1916*: 304: Premut.

²² *Codex Diplomaticus XIV 1916*: 304: condam.

²³ *Codex Diplomaticus XIV 1916*: 304: condam Gentelucii.

²⁴ *Codex Diplomaticus XIV 1916*: 304: Catharensis.

¹⁰ *Codex diplomaticus XIV 1916*: 304: appignorationis.

¹¹ *Codex diplomaticus XIV 1916*: 304: secunda.

¹² *Codex Diplomaticus XIV 1916*: 304: Giue Buch.

¹³ *Codex Diplomaticus XIV 1916*: 304: appignaverunt.

¹⁴ *Codex Diplomaticus XIV 1916*: 304: this word is dropped [.....].

¹⁵ *Codex Diplomaticus XIV 1916*: 304: fiuntur (!).

¹⁶ *Codex Diplomaticus XIV 1916*: 304: hec.

¹⁷ *Codex Diplomaticus XIV 1916*: 304: exigere.

¹⁸ *Codex Diplomaticus XIV 1916*: 304: persona.

¹⁹ *Codex Diplomaticus XIV 1916*: 304: et ex nunc dictam cartam appignorationis de tanto quanto coactat meo sacramento firme.

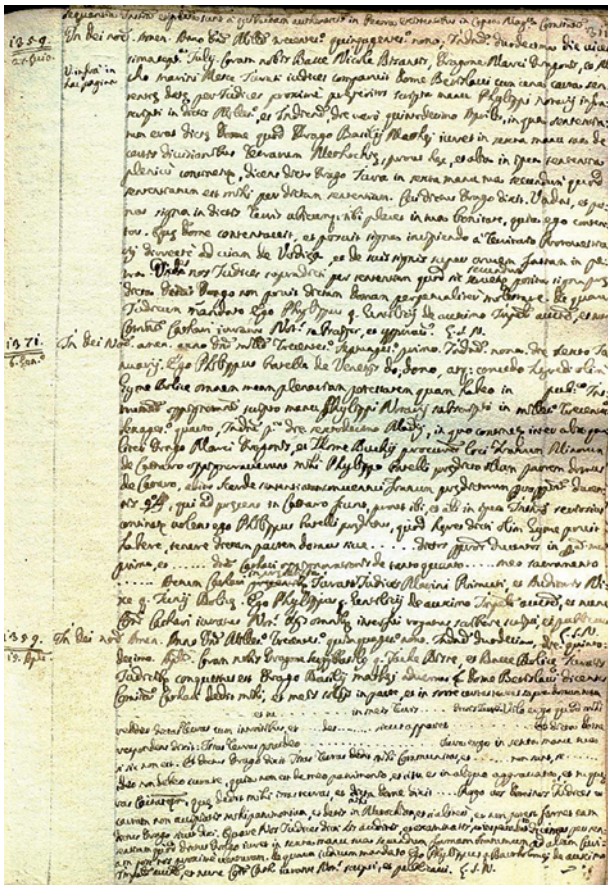
²⁰ *Codex Diplomaticus XIV 1916*: 304: inter.

²¹ *Codex Diplomaticus XIV 1916*: 304: Premut.

²² *Codex Diplomaticus XIV 1916*: 304: condam.

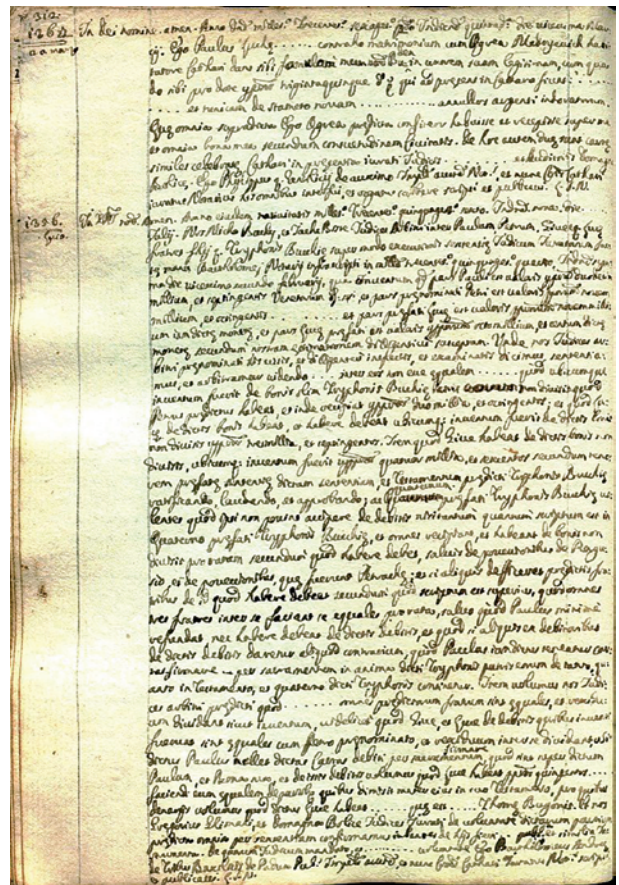
²³ *Codex Diplomaticus XIV 1916*: 304: condam Gentelucii.

²⁴ *Codex Diplomaticus XIV 1916*: 304: Catharensis.

Slika 1. Isprave br. III, V, II
(AHAZU, Zbirka, II b 21., 311).

Figure 1. Documents nos. III, V, II
(AHAZU, Collection, II b 21, 311).

Slika 1. Isprave br. III, V, II
(AHAZU, Zbirka, II b 21., 311).

Figure 1. Documents nos. III, V, II
(AHAZU, Collection, II b 21, 311).

Bibliografija / Bibliography**Skraćenice / Abbreviations**

AHAZU, Zbirka, II b 21. / *AHAZU, Collection, II b 21* – Arhiv Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, Zbirka hrvatsko-latiničkih rukopisa i kodeksa II b 21. / *Archives of the Croatian Academy of Sciences and Arts, The Collection of Croatian-Latin Manuscripts and Codices II b 21.: Catharensium Miscellaneorum Liber continens: Informationes varias Procuratorum generalium Dalmatiae et Albaniae nec non copias, regesta et excerpta antiquissimorum privilegiorum, statutorum, protocollorum etc. communitatis Cathari et ecclesiarum atque monasteriorum Catharensis civitatis ab anno 809 usque ad a. 1715*

Rukopisi / Manuscripts

Catharensium Miscellaneorum Liber continens: Informationes varias Procuratorum generalium Dalmatiae et Albaniae nec non copias, regesta et excerpta antiquissimorum privilegiorum, statutorum, protocollorum etc. communitatis Cathari et ecclesiarum atque monasteriorum Catharensis civitatis ab anno 809 usque ad a. 1715, Arhiv Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, Zbirka hrvatsko-latiničkih rukopisa i kodeksa, II b 21 / *Archives of the Croatian Academy of Sciences and Arts, The Collection of Croatian-Latin Manuscripts and Codices, II b 21*

Popis literature / Literature

- Blehova-Čelebić 2002 – Lenka Blehova-Čelebić, *Žene srednjovjekovnog Kotora*, Podgorica, 2002.
- Bogojević Gluščević 1977 – Nevenka Bogojević-Gluščević, Zakonsko nasljeđivanje po Kotorskom Statutu, *Zbornik Pravnog fakulteta*, 1, Titograd, 1977, 137–142.
- Bogojević Gluščević 1982 – Nevenka Bogojević-Gluščević, Forme testamenta u srednjovjekovnom kotorskom pravu, *Zbornik Pravnog fakulteta u Podgorici*, 8, Podgorica, 1982, 46–58.
- Bogojević Gluščević 1992 – Nevenka Bogojević-Gluščević, *Svojinski odnosi u Kotoru u XIV vijeku*, Nikšić, 1992.
- Bogojević Gluščević 1999a – Nevenka Bogojević-Gluščević, Sudsko-notarski spisi Kotorskog Arhiva, neobjavljena građa (fragmenta), *Iz pravne prošlosti Kotora*, Podgorica, 1999, 323–401.

Bogojević Gluščević 1999b – Nevenka Bogojević-Gluščević, Sredstva obezbjeđenja izvršenja ugovornih obligacija u Kotoru u XIV vijeku, *Iz pravne prošlosti Kotora*, Podgorica, 1999, 115–136.

Bogojević Gluščević 2002 – Nevenka Bogojević-Gluščević, Neobjavljena arhivska građa iz Kotorskog i Dubrovačkog arhiva, *Iz pravnog života srednjovjekovnih primorskih gradova*, Podgorica, 2002, 123–165.

Bogojević Gluščević 2008 – Nevenka Bogojević-Gluščević, Zaloga u medievalnim istočnojadranskim komunama: (s posebnim osvrtom na grad Kotor), *Zbornik Pravnog fakulteta*, 37, Podgorica, 2008, 131–147.

Bubalo 2008 – Đorđe Bubalo, “NICOLAUS NOTARIUS PARSERINI” (Prilog poznavanju ustanove nomika u srednjovjekovnoj Srbiji), *Zbornik radova Vizantološkog instituta*, 45, Beograd, 2008, 231–241.

Bubalo 2015 – Đorđe Bubalo, Nekoliko dokumenata o zetskom vojvodi Stefanici Crnojeviću, *Istorijski zapisi*, 88/1-2, Podgorica, 2015, 27–45.

Codex Diplomaticus XIV 1916 – Codex Diplomaticus Regni Croatiae, Dalmatiae et Slavoniae XIV, diplomata annorum 1367-1373. continens, ed. Tadija Smičiklas, Zagreb, 1916.

Ćuk 1985 – Ruža Ćuk, *Srbija i Venecija u XIV i XV veku*, Beograd, 1985.

Fejić 1980 – Nenad Fejić, Kotorska kancelarija u srednjem veku, *Istorijski časopis*, 27, Beograd, 1980, 5–62.

Gogić 2020 – Miljan Gogić, Jedno darovanje Franjevaca u Kotoru iz sredine XIV vijeka, *Zbornik Matice srpske za istoriju*, 102/2, Novi Sad, 2020, 21–29.

Gyug 2016 – Richard F. Gyug, *Liturgy and Law in a Dalmatian city*, Toronto, 2016.

Istorija 1970 – Istorija Crne Gore II/2, Titograd, 1970.

Izvori za istoriju Crne Gore ..., 2020 – *Izvori za istoriju Crne Gore iz Dubrovačkog Arhiva*, priredio Đorđe Borozan, CANU, Podgorica, 2020.

Kukuljević-Sakcinski 1857 – Ivan Kukuljević-Sakcinski, Izvjestje o putovanju kroz Dalmaciju u Napulj i Rim: s osobitim obzirom na slavensku književnost, umjetnost i starine: s trimi na kamenu tiskanimi slikami, *Arhiv*, 4, Zagreb, 1857, 305–392.

Manken 1960 – Irmgard Manken, *Dubrovački patricijat u XIV veku*, Beograd, 1960.

Marinović 1957 – Antun Marinović, Razvitak vlasti u srednjovjekovnom Kotoru, *Historijski zbornik*, 10, Zagreb, 1957, 83–110.

Mayer 1950 – Antun Mayer, *Monumenta Catharensia*, I, Zagreb, 1950.

Mayer 1980 – Antun Mayer, *Monumenta Catharensia*, II, Zagreb, 1980.

Nakić 1954 – Marija D. Nakić, Tripe Bučić kotorski vlastelin i diplomata srednjovjekovne Srbije, *Istorijski glasnik*, 4, Beograd, 1954, 3–33.

Nikezić 1995 – Novak Nikezić, Miraz u kotorskom pravu u prvoj polovini 14. vijeka, *Istorijski zapisi*, 65/1, Podgorica, 1995, 1–47.

Sindik 1950 – Ilija Sindik, *Komunalno uređenje Kotora od polovine XII do početka XV stoleća*, Beograd, 1950.

Statuta 1616 – Statuta Civitatis Cathari / Statut grada Kotora, I – II, Knjiga I, fototipsko izdanje originala iz 1616. godine; Knjiga II, prevod originala iz 1616. godine sa naučnim aparatom, ed. J. Antović, Kotor: Državni arhiv Crne Gore, 2009.

Vodič 1977 – *Vodič kroz arhivsku građu sa sumarnim inventarima muzejskih i crkvenih fondova i zbirki*, Kotor: Istorijski arhiv Kotor, 1977.